

С' радость мя прѣв' стара бабичка
 В' нѣдра мя пригърна милостиво,
 Акы природна моя майка
 Сърдце показа чядолюбиво!

Сладко блаженно възпомянанье!
 Любовь родителей е пречьстна!
 В' душѣ ми породил иступление
 Милы отцы! матери любезна!

Сълзы поронихъ отъ душѣ нѣжнѣ
 Мое прошествіе помыслихъ,
 Тръпна ми сърдце, силно въздѣхна,
 Всеѣ благодѣтель си прѣдстави хъ!

Нови родители в' училище
 Дадохъ мене книгѣ д' изуча.
 Умно душевное дойлище
 Люди отъ безсловесна отлича!

Учитель бѣш' единъ загорець
 Дѣца държахъ р' рѣкѣ дѣхчицы
 Дървенъ и дѣлгъ показалець
 Пишаше имъ на тѣхъ онъ уроцы!

Нѣмаше книги тогда в' Българско,
 Учяхъ писмо трудно е' мъчнось.
 Причина бѣ священство грѣско,
 Книжнина бѣ в' голѣм' усѣждность!